

[Auken.]

1974, var blevet fortsat, at man havde startet enhver forhandling med et ensidigt partipolitisk oplæg til debat og så derefter havde taget forhandlingerne på det grundlag? Jeg tror, vi i både 1975 og 1976 ville have set lige så kaotiske tilstande i folketingsarbejdet som dem, vi oplevede i 1974.

Endelig vil jeg gerne sige til hr. Christopheren, der havde nogle, synes jeg, ikke særlig anerkendende bemærkninger om den beskæftigelsesplan, der nu vedtages, at for os at se er det nu ikke helt ligegyldigt, om man kan sikre arbejde til 20.000 mennesker, noget meningsfyldt og samfundsgavnligt arbejde, uden at denne plan belaster de offentlige finanser, men tværtimod, som finansministeren gjorde opmærksom på det, giver et overskud, en styrkelse af budgettet.

Til hr. Jørgen Jensen vil jeg gerne sige tak for endnu en gang at høre, at kommunisterne er modstandere af arbejdsretten, forligsmandsloven og de øvrige institutioner på vores arbejdsmarked. Jeg skal så gerne i den anledning gentage, at vi deler ikke dette synspunkt. Vi deler ikke kommunisternes tyrkertro på, at hvis arbejdsmarkedet her i landet kommer til at forme sig som alles kamp mod alle, er det nok de svageste, der vinder. Vi har ikke den tyrkertro, som kommunisterne har. Vi mener også, at på arbejdsmarkedets område er det godt med retstilstande.

Så vil jeg derudover sige med hensyn til splittelsen af de faglige organisationer, at jeg tror, hr. Jørgen Jensen og jeg er enige om det ulykkelige i dette, og det var på den baggrund, jeg pegede på faren, der ligger i, at man gennem selvbestaltede grupper opstiller sine egne overenskomstkrav, som ikke er vedtaget i de kompetente forsamlinger i de store forbund. Man laver landsdækkende koordinationskomiteer, man udpeger aktionsdage osv. Jeg frygter, at dette, selv om det måske ikke er hensigten, på lang sigt kan føre til splittelsestendenser, og jeg tolkede valgresultatet som befolkningens konsekvente nej til en spekulation i splittelsen af de faglige organisationer.

Jeg skal til hr. Niels Helveg Petersen sige, at han misforstod mig, for så vidt angår mine udtalelser om de flertal, der kan danne grundlaget for den økonomiske politik her i folketinget. Jeg vil gerne citere ordret, hvad jeg sagde i min tale, så der ikke skal herske tvivl om den sag. Jeg sagde:

»Socialdemokratiet ønsker ikke en flaksende linje med skiftende flertal på det økonomisk-politiske område«.

Og jeg tilføjede:

». . . så vil det nye folketing hurtigt køre fast. Der må påhvile de partier, der også tør træffe de upopulære beslutninger, en forpligtelse til at prøve at finde sammen«.

Jeg nævnte de to store problemer, nemlig arbejdsledigheden og underskuddet over for udlandet. Og hvis jeg så må gøre en enkelt stilfærdig kommentar til hr. Niels Helveg Petersens i øvrigt udmærkede indlæg om ungdomsarbejdsledigheden, vil jeg sige, at det radikale venstre jo kunne have ydet et positivt i stedet for et negativt bidrag til løsning af problemerne ved at være gået med til fortsat støtte til de unge under de erhvervsfaglige uddannelser i stedet for at fjerne denne støtte med det resultat, at der skabtes usikkerhed og svigtende tilgang til de erhvervsfaglige uddannelser, med det resultat, at ungdomsarbejdsledighed blev et mere alvorligt i stedet for et mindre alvorligt problem.

Jeg har ingen bemærkninger til hr. Wilhjelm og hr. Tyroll. Deres indlæg understreger kun ganske klart, at for venstresocialisterne er kampen mod socialdemokratiet det eneste, der virkelig har interesse.

Så vil jeg gerne slutte med at sige, at jeg i lighed med statsministeren mener, at denne debat har været ført i en god og saglig tone, og at der fra mange sider ud fra forskellige udgangspunkter er vist vilje til at nå resultater. Jeg vil håbe for det kommende folketingsarbejde, at denne vilje også vil omsætte sig i praktiske resultater. Der er meget, meget store problemer for den danske befolkning, der venter på deres løsning fra folketingets side. Det gælder beskæftigelsen, det gælder vores voldsomme underskud i forhold til udlandet, det gælder en ny pensionsreform, det gælder den fremtidige boligpolitik, det gælder de unges uddannelse, det gælder vores erhvervspolitik, og man kunne nævne mange, mange andre meget vigtige opgaver, hvor der bliver brug for det åbne samarbejde, som både regeringen og socialdemokratiet har lagt op til ved denne debat.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Til orientering for hr. Auken skal jeg udbyde det med det urigtige. Se, det, der er finansieret bl. a. af fagforeningerne, den oplysnings-